

PARLAMENTUL EUROPEAN

2004

2009

Document de ședință

14.2.2007

B6-0068/2007 }
B6-0069/2007 }
B6-0070/2007 }
B6-0071/2007 }
B6-0072/2007 } RC1

PROPUNERE DE REZOLUȚIE COMUNĂ

depusă în conformitate cu articolul 103 alineatul (4) din Regulamentul de procedură de

- Simon Coveney, Michael Gahler, Patrick Gaubert, Mario Mauro și José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra, în numele Grupului PPE-DE
- Pasqualina Napoletano, Margrietus van den Berg, Glenys Kinnock, Ana Maria Gomes, Marie-Arlette Carlotti și Elena Valenciano Martínez-Orozco, în numele Grupului PSE
- Thierry Cornillet, Philippe Morillon, Marielle De Sarnez, Marios Matsakis și Fiona Hall, în numele Grupului ALDE
- Ryszard Czarnecki, Adam Bielan, Michał Tomasz Kamiński, Mirosław Mariusz Piotrowski, Hanna Foltyn-Kubicka și Ģirts Valdis Kristovskis, în numele Grupului UEN
- Daniel Cohn-Bendit, Margrete Auken, Bart Staes, Cem Özdemir și Jean Lambert, în numele Grupului Verts/ALE

în locul propunerilor de rezoluție depuse de următoarele grupuri:

- ALDE (B6-0068/2007)
- PPE-DE (B6-0069/2007)
- UEN (B6-0070/2007)
- Verts/ALE (B6-0071/2007)
- PSE (B6-0072/2007)

privind situația din Darfur

Rezoluția Parlamentului European privind situația din Darfur

Parlamentul European,

- având în vedere concluziile Consiliului Afaceri Generale și Relații Externe din 12-13 februarie 2007,
 - având în vedere rezoluțiile sale anterioare privind situația din Darfur, în special cele din 16 septembrie 2004, 23 iunie 2005, 6 aprilie 2006 și 28 septembrie 2006,
 - având în vedere Rezoluția ONU nr. 1706 care propune trimiterea unei forțe de menținere a păcii formată din 22 000 de persoane în Darfur;
 - având în vedere Acordul de pace în Darfur, semnat la Abuja, Nigeria, la 5 mai 2006,
 - având în vedere Convenția ONU privind drepturile copilului, care este obligatorie și aplicabilă fără excepție,
 - având în vedere articolul 103 alineatul (4) din Regulamentul său de procedură,
- A. extrem de preocupat de faptul că, în ultimii trei ani, conflictul din Darfur dintre trupele regulate, milițiile progubernamentale și rebeli a făcut peste 400 000 de victime și a provocat strămutarea și refugierea a peste două milioane și jumătate de persoane, în pofida semnării la 5 mai 2006 în Abuja, Nigeria, a unui Acord de pace în Darfur;
- B. întrucât guvernul din Sudan și grupurile rebele au convenit, la 11 ianuarie 2007, să înceteze focul pe o perioadă de 60 de zile, însă atacurile iraționale asupra civililor și asistenților umanitari continuă nestingerite cu o „violență fără precedent în Darfur”¹;
- C. întrucât conflictul din Darfur și impunitatea în fața legii afectează din ce în ce mai puternic stabilitatea din regiunea Africii Centrale și constituie o amenințare la adresa păcii și securității internaționale;
- D. întrucât conceptul de „obligație de protecție” al ONU dispune că, în cazul în care „autoritățile naționale nu reușesc în mod manifest să protejeze populația contra genocidului, crimelor de război, curățării etnice și crimelor împotriva umanității”, obligația de protecție necesară le revine altora;
- E. întrucât Consiliul de Securitate al ONU, în Rezoluția sa nr. 1706, a autorizat trimiterea unei noi forțe ONU de menținere a păcii, formată din până la 22 500 de soldați și polițiști, în Darfur, pentru a prelua operațiunile de la Misiunea Africană din Sudan (AMIS), reafirmându-și, în același timp, întregul său respect față de suveranitatea, unitatea, independența și integritatea teritorială a Sudanului;
- F. întrucât violența sexuală față de femei și copii a fost recunoscută drept crimă împotriva

¹ „Agențiile de ajutor umanitar avertizează că operațiunile din Darfur sunt pe punctul de a înceta”, comunicat de presă al organizațiilor Action Against Hunger, CARE International, Oxfam International, Norwegian Refugee Council, World Vision și Save the Children privind concluziile întâlnirii la nivel înalt a Uniunii Africane din 29 ianuarie 2007.

umanității, însă părțile implicate în conflictul din Darfur continuă să folosească violul sistematic ca armă de război și, în ciuda numeroaselor asigurări oferite de guvernul sudanez, violența sexuală se perpetuează nestingherită;

- G. întrucât Tribunalul Penal Internațional a deschis o anchetă asupra crimelor din Darfur în iunie 2005;
- H. întrucât tortura și recrutarea forțată a adulților și copiilor a devenit una din formulele de încălcare a drepturilor omului și a legislației umanitare internaționale în Darfur, iar victimele torturilor sunt prea speriate pentru a raporta abuzurile fie AMIS, fie asistenților umanitari din teamă de răzbunare,
1. invită ONU să acționeze în conformitate cu doctrina sa, „obligație de protecție”, bazându-și acțiunea pe faptul că guvernul din Sudan nu a reușit să își apere populația din Darfur de crimele de război și de crimele împotriva umanității și nici nu a reușit să-i asigure asistență umanitară;
 2. în consecință, invită ONU, chiar și în absența unui consimțământ sau acord al guvernului sudanez, să stabilească o dată precisă la care forțele sale de menținere a păcii în Darfur vor fi desfășurate, în conformitate cu capitolul VII din Carta ONU, în sensul Rezoluției Consiliului de Securitate al ONU nr. 1706, și cu Acordul ONU din 16 noiembrie 2006, în vederea asigurării coridoarelor de ajutor umanitar fără nicio altă întârziere, pentru a sprijini populația din regiune, care este din ce în ce mai izolată și care suferă din ce în ce mai mult;
 3. solicită guvernelor statelor membre ale Uniunii Europene, Consiliului și Comisiei să își asume responsabilitatea și să întreprindă tot ceea ce este necesar pentru apărarea populațiilor din Darfur de un dezastru umanitar;
 4. deplânge faptul că guvernul sudanez sprijină miliția Janjaweed și bombardarea de către aceasta a regiunii Darfur, fapt care este echivalent cu o încălcare evidentă și flagrantă a Acordului de pace în Darfur;
 5. invită comunitatea internațională, inclusiv statele membre ale UE, să ofere echipamentul necesar în regiune pentru instaurarea interdicției de survol deasupra regiunii Darfur, stabilită prin Rezoluția Consiliului de Securitate al ONU nr. 1591;
 6. invită UE și alți actori internaționali să aplice sancțiuni oricărei părți, inclusiv guvernului, care încalcă acordul de încetare a focului sau atacă civilii, forțele de pace sau persoanele implicate în operațiunile umanitare, și să ia măsurile necesare pentru a ajuta să se pună capăt impunității prin aplicarea regimului de sancțiuni al Consiliului de Securitate, sub forma unor sancțiuni economice specifice, inclusiv a unor interdicții de călătorie și a blocării de conturi, astfel cum UE a procedat în trecut în cazul altor țări¹;
 7. invită UE și comunitatea internațională să reia negocierile de pace, pentru a îmbunătăți textul Acordului de pace în Darfur, astfel încât toate părțile să-l accepte; invită actorii internaționali să impună tuturor părților responsabilitatea cu privire la acordul obținut și îndeamnă toate părțile implicate în conflictul din Darfur să își demonstreze voința de a găsi o soluție pașnică pentru această criză prin aplicarea fără întârziere a acordului;

¹ Bielorusia, Republica Democrată Congo, Coasta de Azur, Coreea de Nord, Moldova, Zimbabwe.

8. invită guvernul sudanez să coopereze pe deplin cu Tribunalul Penal Internațional pentru a pune capăt impunității;
9. invită China să-și facă simțită, în mod responsabil, întreaga sa influență în regiune, pentru a determina guvernul sudanez să își respecte angajamentele asumate în Acordul de pace global (APG) și Acordul de pace în Darfur (APD); de asemenea, invită China să pună capăt exporturilor de arme în Sudan și să nu mai blocheze deciziile privind sancțiunile specifice împotriva guvernului din Sudan în cadrul Consiliului de Securitate al ONU;
10. ia act de decizia Consiliului pentru Drepturile Omului al ONU de a trimite o misiune la nivel înalt în Darfur, care să investigheze cazurile de încălcare a drepturilor omului în regiune, ce ar trebui să ofere o bază pentru tragerea la răspundere a oricăror autori ai acestor crime, și subliniază că este necesar ca această misiune să fie independentă și credibilă; critică întârzierile cauzate de neacordarea de vize membrilor acestei misiuni;
11. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Comisiei, șefilor de stat și de guvern din statele membre ale UE, Guvernului și Parlamentului Republicii Sudan, Consiliului de Securitate al Organizației Națiunilor Unite, șefilor de stat și de guvern din Liga Arabă și guvernelor din statele ACP, Adunării Parlamentare Paritare ACP-UE și instituțiilor Uniunii Africane.